Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37150
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

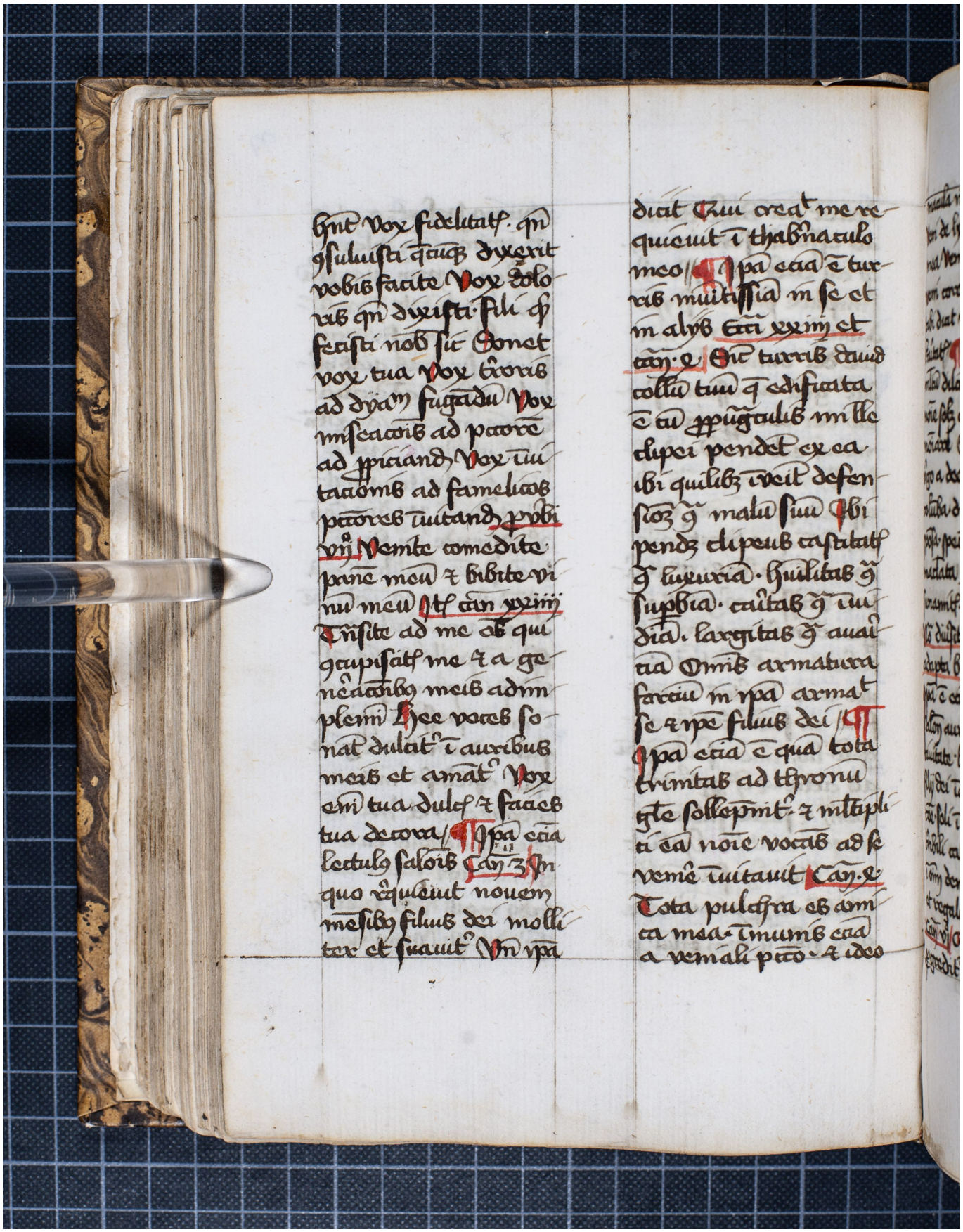

hnc vox fidelitatis. qm
gsulusti quacs dixerit
vobis facite vox dolo
ris qm dixisti. filii cu
fecisti nobis sic sonet
vox tua vox tuoras
ad dyam fugadu vox
muscarois ad parce
ad ppiciand vox tui
taadms ad familiaos
pauores tuitand. probi
vñ. Nemte comedite
panc meu z bibite vi
nu meu. Ut cant xxiiii
Tnsite ad me ab qui
gaupisati me z a ge
nacoibz meis adm
plemi. Hec voces so
nat dulcit i auribus
meis et amat vox
eni tua dulcis z facies
tua decora. ¶ Ipa cuia
lectulus salomonis. Cant. iii. In
quo requiescunt nouem
mesibz filius dei molli
ter et suauit. In ipa

dicit Cum erat me re
quiescit i tabnaculo
meo. ¶ Ipa cuia e tur
ris mutissia m se et
m alvs Cant xxiiii et
cant. e. Hic turris dauid
collu tuu q edificata
e cu ppugnaculis mille
clypei pendet ex ea
ibi quilibz iuenit defen
sioz q malu suu. Ibi
pendz clypeus castitatis
q luxuria. humilitas q
superbia. caritas q iui
dia. largitas q auari
tia. Omis armatura
forciu m ipa armat
se z ipe filius dei. ¶
Ipa cuia e qua tota
trinitas ad thronu
gte sollepnit. z multipli
ci ca noie vocatis ad se
vere tuitauit. Cant. e.
Tota pulchra es am
ca mea timuis cuia
a vemali pcto. z ideo